

**Η Ανάπλαση στον Ν.2508/97 και λοιπές αστικές παρεμβάσεις :
πρόκληση για νέες μορφές διακυβέρνησης σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο**

Αννα Αρβανιτάκη, Πολεοδόμος – Χωροτάκτης
Δ/ση Πολεοδομικού Σχεδιασμού Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Κέρκυρα, 8-9/4/2005

(σχέδιο)

Σημείωση : Η Εισήγηση βασίζεται σε προγενέστερη που παρουσιάστηκε στο Ηράκλειο στις 28/2/2003 σε διημερίδα με ανάλογο θέμα.

1. Ανάπλαση: ένας θεσμός ακόμη " νέος "

Ο θεσμός της ανάπλασης στη χώρα μας θεωρείται 'νέος' : και τούτο, παρ, ότι ο οικιστικός νόμος κλείνει σε λίγο μια πενταετία από την ψήφισή του και παρά το γεγονός ότι ο όρος χρησιμοποιείται από παλαιότερα.

Οι λόγοι είναι :

α) ότι στην Ελλάδα η επικέντρωση του σχεδιασμού τείνει να είναιεκτός πόλης. Η έμφαση στις επεκτάσεις των πόλεων και οικισμών και στον εκτός σχεδίου χώρο - στον οποίο αναφέρονται πλήθος πολεοδομικών ρυθμίσεων - εμπόδιζε γενικά την εφαρμογή εργαλείων ανάπλασης.

Αυτό έγινε δυνατό γιατί η πολιτεία δεν πιέστηκε μέχρι τώρα να βρει λύσεις για παρεμβάσεις πολεοδομικής κλίμακας εντός των πόλεων, καθώς τα αστικά προβλήματα δεν απέκτησαν την οξύτητα που έχουν σε πολλές ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις.

β) ότι ο θεσμός της Ανάπλασης που εισήγαγε ο Ν 2508/97 έμεινε μέχρι σήμερα ουσιαστικά ανενεργός. Είναι μέχρι στιγμής ελάχιστες οι γνωστές -τουλάχιστον στο Υπουργείο- περιπτώσεις εφαρμογής του (Παλιά Πόλη Ηρακλείου, Ν. Λιόσια, περιοχή Ζυγός του Δ. Φιλίππων Καβάλας)

Από την άλλη πλευρά, είναι δεδομένο ότι Αναπλάσεις έγιναν μέχρι σήμερα στην Ελλάδα κυρίως στο επίπεδο αναβάθμισης δημόσιων χώρων / κτιρίων, αλλά και στο επίπεδο ρύθμισης χρήσεων (πχ Πλάκα). Ελάχιστες ήταν οι περιπτώσεις παρέμβασης για επίλυση στεγαστικού προβλήματος (πχ Ταύρος).

Οι πιο πάνω παρεμβάσεις έγιναν με χρήση του υπάρχοντος 'οπλοστασίου' του πολεοδομικού σχεδιασμού: επομένως ο θεσμός της ανάπλασης στον Ν. 2508/97 θα πρέπει να αποδείξει ότι προσφέρει πλεονεκτήματα έναντι της προηγούμενης κατάστασης, προκειμένου να αιτιολογεί την ύπαρξή του και να μην καταλήξει ένα ακόμη ανενεργό εργαλείο σχεδιασμού το οποίο θα 'ξεπερνιέται ' διαρκώς απο το πολεοδομικό γίγνεσθαι.

2. Η Ανάπλαση στον Ν 2508/97

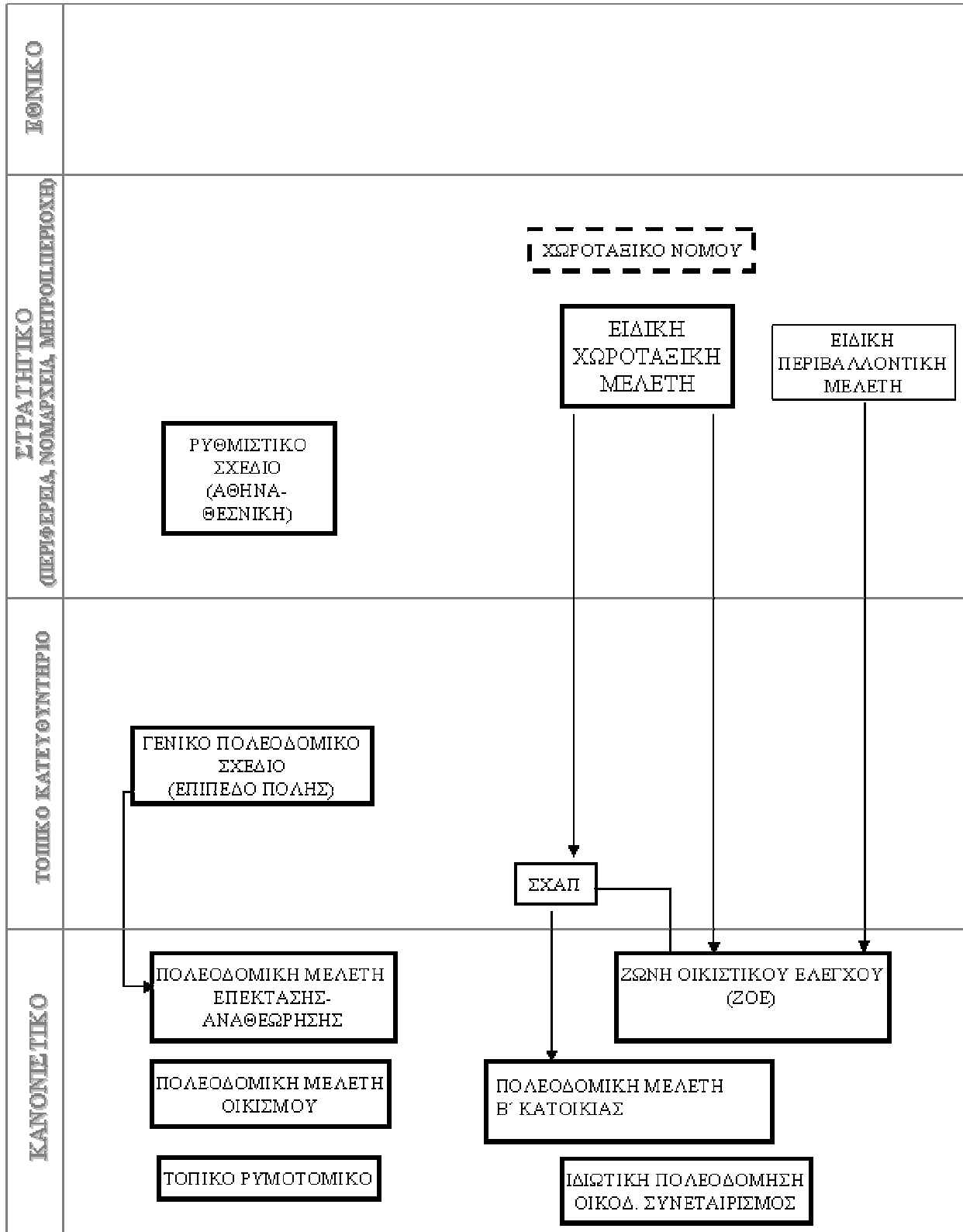
Μέχρι πριν την ψήφιση του νέου οικιστικού νόμου, οι αναπλάσεις δεν υπήρχαν λοιπόν σαν αυτόνομο εργαλείο μέσα στο σύστημα χωρικού.

Ο Ν2508/97, μεταξύ των άλλων στρατηγικού τύπου εργαλείων για τον τοπικό σχεδιασμό (ΓΠΣ, ΣΧΟΟΑΠ, ΡΣ) εισήγαγε και ένα εργαλείο στρατηγικού τύπου για μέσα στις πόλεις.

Έγινε μάλιστα γνωστός ο Ν2508 για το γεγονός ότι έδωσε το μεγαλύτερο βάρος -από άποψη πολεοδομικών εργαλείων - στην Ανάπλαση, στην οποία αφιερώνονται ικανός αριθμός άρθρων και σελίδων

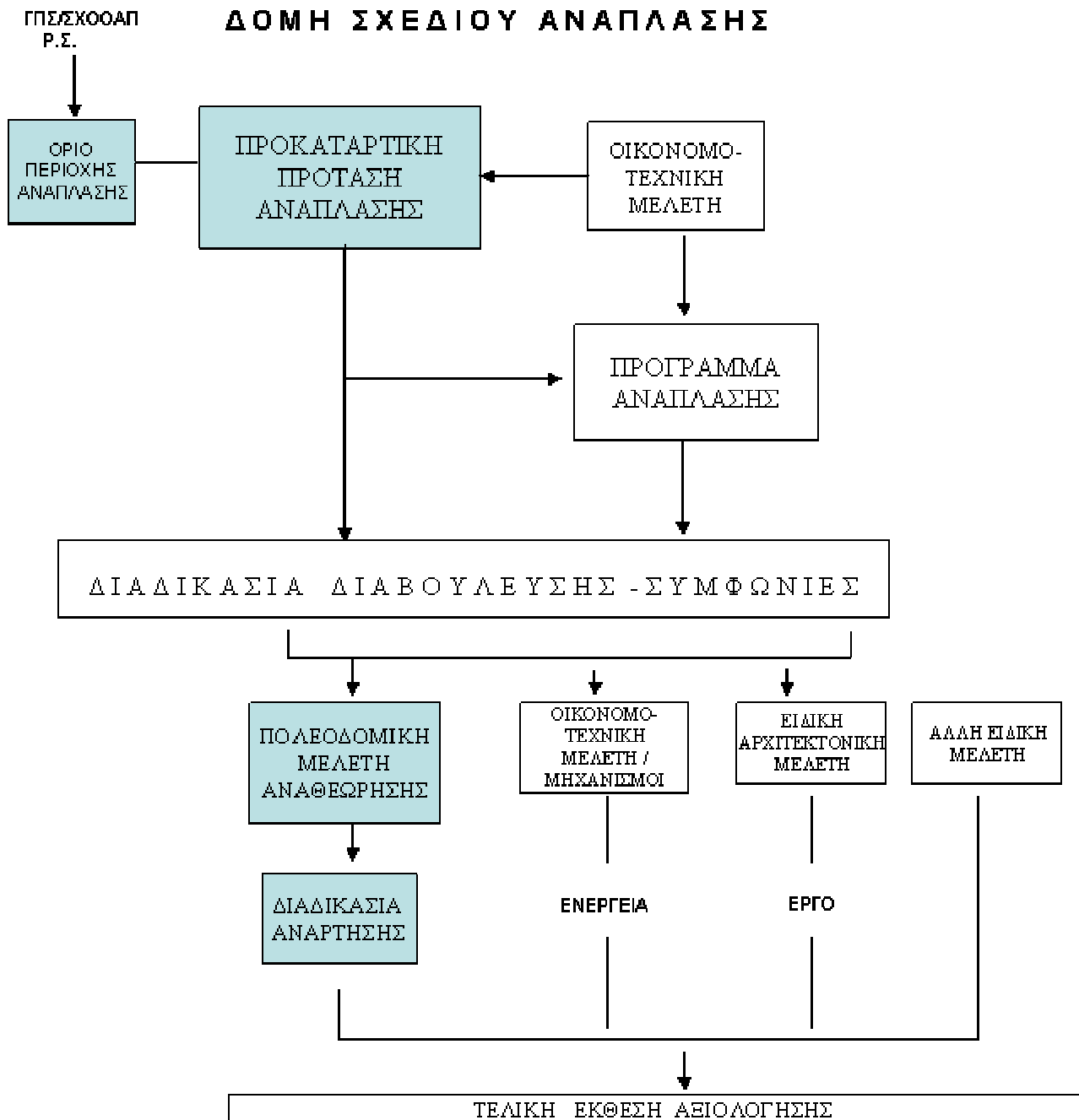
ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

1. Εργαλεία σχεδιασμού πριν το 1997

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1

Όπως φαίνεται και στο σχήμα, η ανάπλαση αποτελεί σαφώς μια σύνθετη μελέτη της οποίας το πρώτο σκέλος υπό τον τίτλο "Προκαταρκτική Πρόταση Ανάπλασης" (ΠΠΑ) εισάγεται για πρώτη φορά και συνιστά μελέτη στρατηγικού χαρακτήρα σε πολεοδομικό επίπεδο.

Στην πραγματικότητα η ανάπλαση είναι ένα Πρόγραμμα ή καλύτερα ένα Επιχειρησιακό Σχέδιο (Project), το οποίο περιλαμβάνει

«...το σύνολο των κατευθύνσεων, μέτρων, παρεμβάσεων και διαδικασιών πολεοδομικού, κοινωνικού, οικονομικού, οικιστικού και ειδικού αρχιτεκτονικού χαρακτήρα, που προκύπτουν από σχετική μελέτη και που αποσκοπούν κυρίως στη βελτίωση των όρων διαβίωσης των κατοίκων, τη βελτίωση του δομημένου περιβάλλοντος, την προστασία και ανάδειξη των πολιτιστικών, ιστορικών, μορφολογικών και αισθητικών χαρακτηριστικών της περιοχής»

και εντάσσεται στον ευρύτερο προγραμματισμό του κάθε Δήμου όπως αυτός απεικονίζεται στο αντίστοιχο ΓΠΣ / ΣΧΟΟΑΠ ή το Ρυθμιστικό Σχέδιο .

Με βάση την παραπάνω δομή, η Προκαταρκτική Πρόταση Ανάπλασης είναι η προγραμματική μελέτη της ανάπλασης η οποία περιέχει συνθετική ανάλυση της κατάστασης, τους γενικούς και ειδικούς στόχους της παρέμβασης και στη συνέχεια τις κατευθύνσεις και κύρια μέτρα για την εξυπηρέτηση των παραπάνω στόχων.

Το «Πρόγραμμα Ανάπλασης» είναι κατ' ουσία το επιχειρησιακό σχέδιο, το οποίο γι αυτό το λόγο δεν θεσμοθετείται.

Αρα θα λέγαμε ότι η Ανάπλαση έχει δύο σκέλη το στρατηγικό και το εφαρμοσμένο :

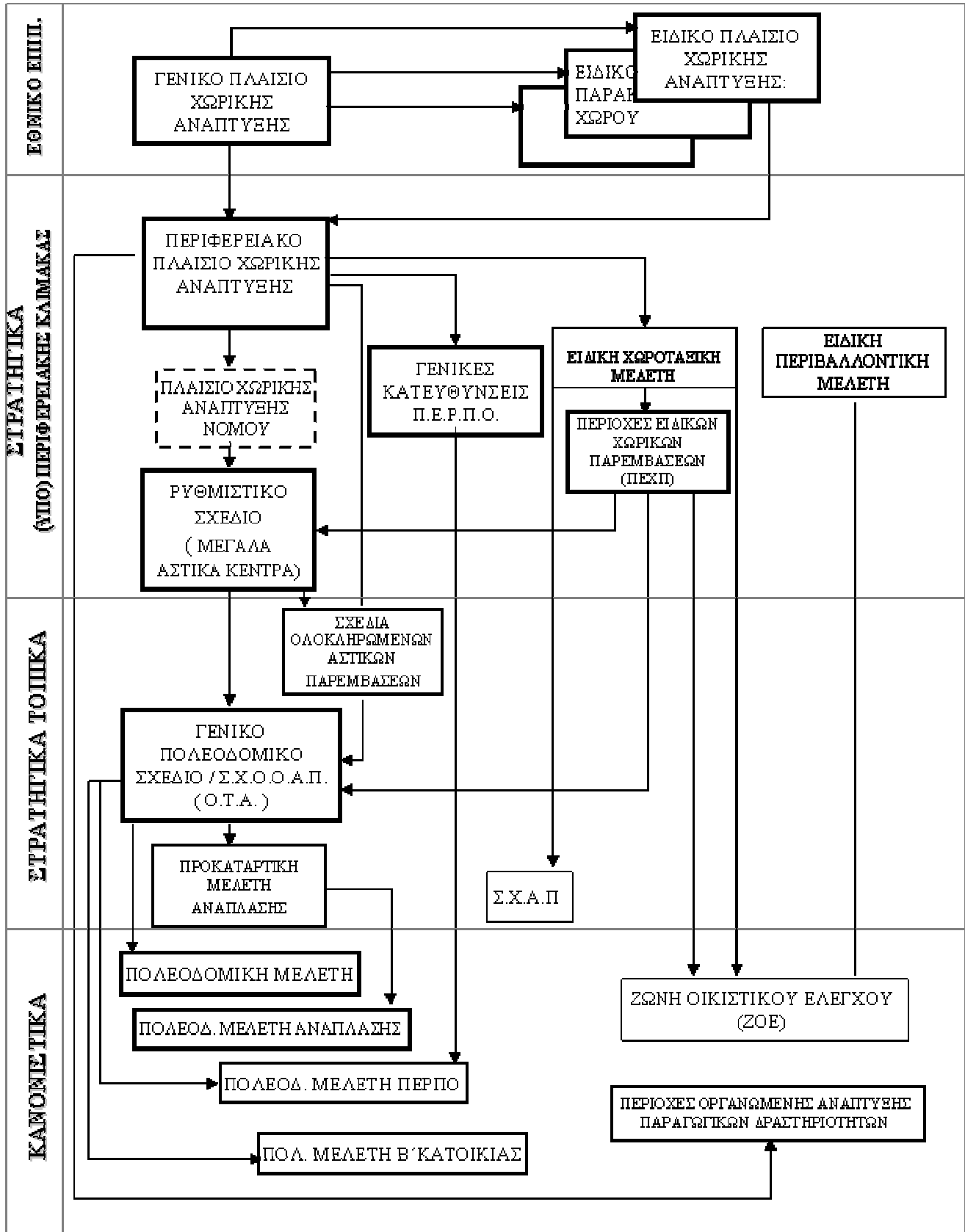
α) στο πρώτο ανήκει η ΠΠΑ η οποία τροφοδοτείται με κατευθύνσεις από τον υπερκείμενο σχεδιασμό ((ΓΠΣ, ΣΧΟΟΑΠ, ΡΣ ή ελλείψη αυτών από τα Περιφερειακά Πλαίσια) και το Πρόγραμμα Ανάπλασης.

Αλληλένδετη με την ΠΠΑ θα έπρεπε να θεωρείται και μια γενική Οικονομοτεχνική μελέτη, η οποία θα επέχει θέση "μελέτης σκοπιμότητας" της ανάπλασης, η οποία ενδεχομένως θα μπορούσε να υποδεικνύει και διαφορετικά "σενάρια" παρέμβασης

β) στο δεύτερο σκέλος ανήκει η Πολεοδομική Μελέτη Ανάπλασης καθώς και οι λοιπές ειδικές μελέτες. Εδώ μπορεί να περιλαμβάνεται και λεπτομερείς οικονομοτεχνική μελέτη των διαφόρων μηχανισμών εφαρμογής της ανάπλασης.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

2. Εργαλεία μετά το 1999

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 3

Από άποψη **αρμοδιοτήτων** :

- Η πρωτοβουλία για την Ανάπλαση μπορεί να είναι είτε της ΤΑ (1^{ης} ή 2^{ης} βαθμίδας) ή το ΥΠΕΧΩΔΕ / ΔΕΠΟΣ
- Η οριοθέτηση της περιοχής Ανάπλασης προτείνεται και αιτιολογείται από το αντίστοιχο ΓΠΣ / ΣΧΟΟΑΠ ή ΡΣ , η δε έγκρισή της γίνεται μαζί με τα τελευταία. Όταν δεν έχουν εκπονηθεί αυτά τα σχέδια, η περιοχή της Ανάπλασης εγκρίνεται από τον Υπ. ΠΕΧΩΔΕ, βάσει αιτιολογημένης Εισήγησης.
- Η έγκριση της Προκαταρκτικής Πρότασης Ανάπλασης είναι της ΤΑ, εκτός εάν η περιοχή Ανάπλασης περιλαμβάνει παραδοσιακό οικισμό, ιστορικό τόπο κλπ, οπότε είναι του ΥΠΕΧΩΔΕ.
- Η έγκριση της Πολεοδομικής μελέτης γίνεται με όσα ισχύουν για τις τροποποιήσεις σχεδίων.

Σημεία κριτικής

Για το θεσμό της Ανάπλασης του Ν 2508/97 έχουν διατυπωθεί διάφορα σημεία κριτικής όπως :

- ότι είναι σχετικά δυσκίνητος θεσμός
- ότι δεν καλύπτει πλήρως τα θέματα του φορέα
- ότι δεν επιλύει το πρόβλημα της ενημέρωσης του κοινού και των ενδιαφερομένων / εμπλεκόμενων ομάδων και φορέων και δεν θέτει συγκεκριμένο πλαίσιο διαβούλευσης για την επίτευξη συνενάσεων
- ότι δεν εξειδικεύει είδη αναπλάσεων αναλόγως του εύρους παρέμβασης (πχ ότι δεν προβλεπεται τύπος «ελαφρών» αναπλάσεων, ή ότι δεν επεκτείνεται ο θεσμός και σε περιοχές εκτός σχεδίου πχ για αυθαίρετα)
- ότι δεν καλύπτει τα νομικά θέματα παρέμβασης στην ιδιωτική ιδιοκτησία κλπ

Πράγματι, υπάρχουν διάφορα ζητήματα για επανεξέταση σ' ένα θεσμό τόσο σοβαρό όπως οι Αναπλάσεις., για τα οποία η διοίκηση, σε εύθετο χρόνο, θα πρέπει ν' αναζητήσει λύσεις.

3. Άλλα παρεμφερή με την Ανάπλαση εργαλεία σχεδιασμού ή προγράμματα της τρέχουσας περιόδου.

3.1. ΣΟΑΠ του Ν 2742/99

Με την ψήφιση του νόμου της Χωροταξίας (Ν 2742/99) , θεσπίζεται ένα ακόμα εργαλείο ολοκληρωμένων αστικών παρεμβάσεων τα **«Σχέδια Ολοκληρωμένων Αστικών Παρεμβάσεων»**

Τα σχέδια αυτά προορίζονται ομοίως – όπως και οι Αναπλάσεις - για πόλεις ή τμήματά τους αλλά και για ευρύτερες αστικές περιοχές «που παρουσιάζουν κρίσιμα προβλήματα αναπτυξιακής υστέρησης, κοινωνικής και οικονομικής συνοχής, περιβαλλοντικής υποβάθμισης και ποιότητας ζωής»

Τα σχέδια αυτά υπακούουν στις κατευθύνσεις του εθνικού και περιφερειακού χωροταξικού σχεδιασμού και εγκεκριμένων Ρυθμιστικών σχεδίων (αλλά όχι σε ΓΠΣ / ΣΧΟΟΑΠ του Ν2508/97) και

*«επιδιώκουν την βελτίωση των υποδομών, κοινωνικών εξυπηρετήσεων, αντιμετώπιση της ανεργίας, την καταπολέμηση του **κοινωνικού αποκλεισμού**, την αρμονική διάρθρωση των χρήσεων γης, την αξιοποίηση των **νέων τεχνολογιών** και γενικά την κοινωνική, **οικονομική**, περιβαλλοντική και πολιτισμική αναζωογόνηση των πόλεων και των ευρύτερων αστικών περιοχών.»*

Η πρωτοβουλία για την κατάρτιση των ΣΟΑΠ ανήκει στο ΥΠΕΧΩΔΕ ή στην Περιφέρεια, η δε έγκριση τους γίνεται με ΚΥΑ του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ και του εκάστοτε συναρμοδίου Υπουργού.

Συγκρίνοντας τα 2 εργαλεία, και παρ' ότι ακόμη δεν υπάρχουν προδιαγραφές για το ΣΟΑΠ, θα λέγαμε ότι εάν η Ανάπλαση του Ν 2508/97 είναι ένας θεσμός που βασικά αναφέρεται στην ΤΑ , το ΣΟΑΠ θα πρέπει να το αντιληφθούμε σαν ένα θεσμό αστικών παρεμβάσεων μείζονος σημασίας και 'εκ των άνω', με περιεχόμενο διατομεακό / αναπτυξιακό (πέραν δηλ των αρμοδιοτήτων ΥΠΕΧΩΔΕ) , πράγμα που κάνει αναγκαία την έγκριση του και από συναρμόδιο τομεακό υπουργείο.

Επιπλέον το ΣΟΑΠ είναι και μηχανισμός άντλησης χρηματοδότησης για την χαρακτηριζόμενη περιοχή.

3.2. Προγράμματα στον τομέα των αναπλάσεων-αστικών παρεμβάσεων

Στο πρόγραμμα **HABITAT Agenda**, που αποτελεί ένα παγκόσμιο πρόγραμμα δράσης του ΟΗΕ για τους Βιώσιμους Ανθρώπινους Οικισμούς, συμμετέχει από μακρού το ΥΠΕΧΩΔΕ (το χειρίζεται η Δ/νση ΟΠΚ) Το 1998, στα πλαίσια του HABITAT II, κυκλοφορεί απ το ΥΠΕΧΩΔΕ Οδηγός προς τους ΟΤΑ με τον οποίο καλούνται να εφαρμόσουν την πολιτική για τους βιώσιμους οικισμούς.

Ειδικότερα σε σχέση με τις αναπλάσεις, οι ΟΤΑ παροτρύνονται να αναλάβουν πρωτοβουλίες «για το σχεδιασμό και υλοποίηση προγραμμάτων αναπλάσεων στα πλαίσια των νέων θεσμών που εισήγαγε ο νέος οικιστικός νόμος ν. 2508/97» .

Στα πλαίσια του προγράμματος αυτού, οι δήμοι κλήθηκαν στη συνέχεια να υποβάλουν προτάσεις για χρηματοδότηση δράσεων βιώσιμης ανάπτυξης, με την παράλληλη υποχρέωση κατάρτισης ενός Ολοκληρωμένου Πλάνου Βιώσιμης Ανάπτυξης στο οποίο να εντάσσονται οι επιμέρους δράσεις.

Εδώ θα πρέπει να επισημανθεί ότι το πιο πάνω Ολοκληρωμένο Πλάνο, βάσει των προδιαγραφών του, έχει μια μεγάλη επικάλυψη με το ΓΠΣ . ΣΧΟΟΑΠ του Ν 2508/97: στοιχείο που υπογραμμίζει την αναγκαιότητα να προωθείται η συνέργια μεταξύ του πιο πάνω προγράμματος (μέτρο 7.2. του ΕΠΠΕΡ) και του προγράμματος εκπόνησης μελετών του Ν2508/97 (μέτρο 7.1. του ΕΠΠΕΡ), τόσο από το ΥΠΕΧΩΔΕ που χρηματοδοτεί όσο και από τους Δήμους που υλοποιούν τις αντίστοιχες δράσεις.

Το πρόγραμμα URBAN αποτέλεσε το κατ' εξοχήν ευρωπαϊκό πρόγραμμα που καθιέρωσε τη λογική των ολοκληρωμένων αστικών παρεμβάσεων : στην πραγματικότητα πρόκυψε ακριβώς μετά τη διαπίστωση των εμπειρογνομώνων ότι μεμονωμένες δράσεις πολεοδομικής υφής δεν αρκούν για να ανατρέψουν την πορεία υποβάθμισης και παρακμής ορισμένων αστικών θυλάκων που για μια σειρά από λόγους εμφανίζονται τα τελευταία χρόνια σε πόλεις και μητροπόλεις της Ευρώπης.

Μετά το URBAN I, και κάτω από την επίδραση της Ευρωπαϊκής ατζέντας για τις πόλεις (Urban Agenda) και του Σχεδίου Ανάπτυξης του Κοινοτικού Χώρου, εντάσσονται για πρώτη φορά στο ΚΠΣ «οριζόντιες» δράσεις για χωρικές ενότητες μεταξύ των οποίων και για τις πόλεις υπό τον τίτλο **Ολοκληρωμένες Αστικές Παρεμβάσεις** Πρόκειται κι εδώ όπως και στο URBAN για προγράμματα και όχι για θεσμοθετημένα εργαλεία σχεδιασμού,

τα οποία υπακούουν στις γενικές κατευθύνσεις του ΣΠΑ και στις εξειδικευμένες κατευθύνσεις του συγκεκριμένου κάθε φορά ΠΕΠ.

Εμβέλεια αστικής Παρέμβασης Θεσμικός χαρακτήρας εργαλείου	Αστικές Παρεμβάσεις Πολεοδομικού χαρακτήρα	Διατομεακές/Αναπτυξιακές Αστικές Παρεμβάσεις
Θεσμοθετημένα εργαλεία σχεδιασμού Αστικών Παρεμβάσεων	Ανάπλαση Ν 2508/97	Σ.Ο.Α.Π. του Ν 2742/99
Προγράμματα ή/και Έργα Ανάπλασης	<ul style="list-style-type: none"> - Σχέδιο / Δράσεις HABITAT - Έργα ανάπλασης ΥΠΕΧΩΔΕ, Δήμων 	<ul style="list-style-type: none"> - Πρόγραμμα URBAN - Ολοκληρωμένες Αστικές Παρεμβάσεις Γ'ΚΠΣ (ΥΠΕΘΟ)

4. Από την στατική πολεοδομική ρύθμιση στην αστική διακυβέρνηση

Στο ευρωπαϊκό πεδίο υπάρχει μια συνεχής "διολίσθηση" από αναπλάσεις με την παραδοσιακή έννοια σε αυτές που αποκαλούνται 'Αστικές παρεμβάσεις στρατηγικού χαρακτήρα' : στην α' περίπτωση, ο βασικός στόχος είναι η βελτίωση του αστικού περιβάλλοντος και των συνθηκών διαβίωσης, στη δεύτερη προεξάρχει ο στρατηγικός στόχος προβολής του ρόλου της πόλης και ενίσχυσης της αναπτυξιακής της δυναμικής.

Η ανάγκη για τέτοιες στρατηγικές παρεμβάσεις παρουσιάζεται σε άλλου τύπου περιοχές - και δη των μητροπόλεων - από αυτές που συζητούμε σήμερα :είναι πρώην παραγωγικές ζώνες που εισέρχονται σε κρίση και προσφέρονται για αλλαγή χρήσεων με προσέλκυση νέου τύπου τριτογενών δραστηριοτήτων ή/και πολιτιστικών λειτουργιών συμβολικού χαρακτήρα. Εδώ πρόκειται καθαρά για παρεμβάσεις εντασσόμενες σε μια δυναμική / διατομεακή πολιτική αστικής προβολής και ανάπτυξης.

Γενικά οι αναπλάσεις αλλά ειδικότερα αυτός ο τύπος των αστικών παρεμβάσεων θέτει πιο καθαρά επι τάπητος το ζήτημα υπέρβασης του παραδοσιακού πολεοδομικού σχεδιασμού (κανονιστικές ρυθμίσεις εκ των άνω) - ενός συστήματος που έχει επιτυχημένα αποκληθεί

στα αγγλικά *planning by decree* – προς την κατεύθυνση ενός συστήματος σχεδιασμού ή μάλλον διαχείρισης του χώρου "δια της συναίνεσης".

Οι σύγχρονες αυτές μορφές διαχείρισης και προώθησης των στόχων του σχεδιασμού μέσα από θεσμικό διάλογο, συνεργασίες και συμφωνίες με όλους τους εμπλεκόμενους εταίρους είναι ο λόγος που σήμερα μιλούμε για δια-κυβέρνηση και όχι απλώς για διοίκηση.

Αυτές οι μορφές διακυβέρνησης αφορούν όχι μόνο τις στρατηγικές παρεμβάσεις αλλά όλες τις αναπλάσεις, εφόσον η πείρα δείχνει ότι και η απλούστερη μορφή ανάπλασης απαιτεί δυσανάλογα έντονες συγκρούσεις με ιδιωτικά συμφέροντα (π.χ. πεζοδρόμηση εμπορικού δρόμου στο Περιστέρι).

5. Συμπερασματικά :

1. Η ανάπλαση δεν είναι μια απλή Πολεοδομική Μελέτη, **ούτε ένα απλό άθροισμα έργων** αναβάθμισης. Είναι τα παραπάνω ενταγμένα σε ένα Σχέδιο (project) με σκεπτικό και στόχους. Το σκεπτικό και οι στόχοι πρέπει να στηρίζονται:

- α) στο ευρύτερο προγραμματικό πλαίσιο για την πόλη, όποιο κι αν είναι αυτό : παλιό ΓΠΣ, νέο ΓΠΣ, ΡΣ, άλλο προγραμματικό κείμενο του Δήμου και αφ ετέρου
- β) σε **αξιολόγηση των έργων ανάπλασης** / αναβάθμισης ή άλλων σχετικών πρωτοβουλιών που έχει μέχρι τώρα αναλάβει ο Δήμος.

2. Ο επισπεύδων της υλοποίησης του Σχεδίου της Ανάπλασης είναι σε κάθε περίπτωση ο **Δήμος**: εάν εμπλέκονται και κεντρικοί φορείς σε κάποια σημεία της όλης διαδικασίας, ο Δήμος έχει την ευθύνη επίσπευσης των διαδικασιών.

Επίσης, επειδή η Ανάπλαση είναι επιχειρησιακό σχέδιο, αποκτά καθοριστική σημασία η επιλογή του σωστού **μηχανισμού παρακολούθησης** και αξιολόγησης της υλοποίησης.

3. Η κεντρική διοίκηση , απ την πλευρά της, πρέπει να μην θέτει εμπόδια λόγω ασαφούς ή ελλιπούς θεσμικού πλαισίου, διοικητικών δυσλειτουργιών κλπ.

Από κει και πέρα, σε κεντρικό επίπεδο, απαιτείται να διαμορφωθεί μια συνεκτική πολιτική αστικής ανάπτυξης, σύμφωνα και με τις σχετικές Ευρωπαϊκές κατευθύνσεις. (Υπενθυμίζεται ότι στη Γαλλία σήμερα υπάρχει ειδικός Υπουργός για τις Πόλεις και τις Αναπλάσεις)

Εάν υπάρξει κάτι τέτοιο, θα μπορούν να διατυπωθούν και σχετικές **προτεραιότητες** / κριτήρια για περιοχές αναπλάσεων **σε εθνικό επίπεδο**.

4. Βασικό για όλες τις περιπτώσεις αναπλάσεων είναι η ύπαρξη **Κτηματολογίου**, ώστε να μπορούν να αξιοποιηθούν οι σχετικοί χρηματοδοτικοί **μηχανισμοί του Ν. 2508/97** και άλλων εργαλείων και να γίνει δυνατή η παρέμβαση στην ιδιωτική ιδιοκτησία.

5. Οριζόντιος **συντονισμός** – Διαβούλευση. Απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή στο σχεδιασμό του σχήματος συνεργασιών και συγκρότησης του Οργάνου διαχείρισης του Σχεδίου της Ανάπλασης (θεσμικός **Φορέας** ανάπλασης ή/και Όργανο οριζόντιου συντονισμού και εμπύχωσης) καθώς και των **διαδικασιών συμμετοχής** - διαβούλευσης .

Αντί Επιλόγου

Είναι γνωστό ότι υπάρχουν εν ενεργεία πολλές Προγραμματικές Συμβάσεις για διαχείριση της προστασίας κυρίως σε ιστορικά κέντρα, οι δε σχετικοί φορείς λειτουργούν δίχην φορέων Ανάπλασης, ανεξάρτητα εάν οι παρεμβάσεις υπάγονται τυπικά στις Αναπλάσεις του ν2508/97. Σε σχετική Ημερίδα που έγινε , ειδικά για το θέμα των Αναπλάσεων-Αστικών παρεμβάσεων πριν 2 χρόνια στο Ηράκλειο, έγιναν αρκετές σημαντικές επισημάνσεις οι οποίες σε συνάρτηση με τις εισηγήσεις οδήγησαν σε Συμπεράσματα που έχουν δημοσιευθεί στο αντίστοιχο Ενημερωτικό του ΤΕΕ.

Ενδεικτικά μεταφέρουμε τις παρατηρήσεις στελέχους του Γραφείου Π. Πολης Ηρακλείου που πηγάζουν από την εμπειρία διαχείρισης της σχετικής μελέτης Ανάπλασης :

«Σημαντικό ανασταλτικό παράγοντα κατά την υλοποίηση των έργων ανάπλασης αποτελούν :

- η ανεπάρκεια των φορέων ανάπλασης να προβάλλουν το έργο τους εμπλέκοντας τις τοπικές κοινωνίες
- η έλλειψη συντονισμού των φορέων, συχνά ακόμα και εκείνων που συμμετέχουν στις επιτροπές των προγραμματικών συμβάσεων ακριβώς για το σκοπό αυτό.
- Η ατολμία των αρχών στη λήψη των αποφάσεων και ο συνυπολογισμός του πολιτικού κόστους ακόμα και σε πράγματα μικρά που για την υλοποίησή τους δεν απαιτούνται ούτε εγκρίσεις ούτε χρηματοδοτήσεις παρά μόνο πολιτική βούληση (πχ. Απομάκρυνση διαφημιστικών επιγραφών, τεντών, περιπτέρων).»